

Boldizsár Ildikó

33 mese

a legkisebbeknek

*Köszeghy Csilla
rajzaival*

MÓRA

Boldizsár Ildikó

33 mese
a legkisebbeknek

Kőszeghy Csilla
illusztrációival

MÓRA KÖNYVKIADÓ

A róka és a gólya lakomája

magyar népmese

Találkozik a róka a gólyával, s kérdi:

– Hol jártál, gólya koma?

– A tónál voltam, hogy halat fogjak magamnak. Hát te, róka koma, merre jártál?

– Én a faluban voltam vadászni. Szép tyúkot fogtam magamnak. Tudod, hogy mi jutott eszembe az ennivalókról? Rendezzünk egy jó kis lakomát!

– Jól van, róka koma! – örvendezett a gólya. – De ki-nél rendezzük meg a lakomát?

– Előbb nálam, aztán nálad. Holnap délben gyere el hozzám ebédre – válaszolta a róka.

– Ott leszek! – kiáltotta a gólya. – Csak arra vigyázz, hogy nekem hosszú nyakú edényben add az ételt, mert én nem tudok a csőrömmel tányérból enni.

De bizony hiába mondta a gólya a rókának, hogy ő tányérból nem tud enni! A róka tányérból kínálta a gólyának a legjobb falatokat, így aztán a gólya éhesen és mérgesen ment haza.

Másnap a róka ment a gólyához vendégségbe. A gólya jó hosszú nyakú edényekbe rakta a finom ennivalókat. A róka egyetlen falatot sem tudott kihalászni az edényből.

Azt mondta a gólyának:

– Nahát, milyen rossz házigazda vagy te! Te finom falatokat eszel, nekem meg nem jut semmi.

A gólya nevetve válaszolt:

– Ugyan, édes róka koma! Én csak azt teszem veled, amit te tettél velem. Kölcsönkenyér visszajár!

A róka meg a holló

La Fontaine nyomán

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy jól megtermett holló. Egy ház ablakából elcsent egy szép sárga sajtot, s hogy nyugodtan lakmározhasson, egy fa tetejére telepedett.

Arra járt a róka, s orrát megcsapta az érett sajt illata. Sóvárogva töprengeni kezdett, miként szerezhetné meg az ínyciklandó csemegét. Kisvártatva így szólította meg a hollót:

– De szép vagy! Még sohasem láttam ilyen gyönyörű ébenfekete hollót! Hogy ragyog a tollad! Milyen csinos, karcsú lábaid vannak! Hát még a csőröd! Téged kellene a madarak királyává koronázni!

A holló gyönyörködve hallgatta az epedő szavakat, kihúzta magát, a szárnyait meg-megemelte. A róka pedig hajlongva közeledett, s közben így duruzsolt:

– Ó, és milyen kifejező, méltóságteljes a tekinteted! Úgy látszik, keresve sem találhatnék hibát rajtad.

A hollót eddig nemigen rajongták körül, így hát nem csoda, ha olvadozva hallgatta a bókokat.

– Csak még a hangodat nem hallottam – próbálkozott tovább a róka. – Persze, aki ilyen csodálatos, mint te vagy, az bizonyára elbűvölően énekel!

A holló eddig elhitte a róka összes hízelgő szavát. Most azonban elbizonytalanodott, mert azt azért már tapasztalta, hogy a hollók hangját általában fülsértőnek tartják.

De aztán így gondolkodott:

„Ha én egy ilyen kivételes holló vagyok, hátha énekelni is tudok. Még sosem próbáltam, hátha sikerül.”

Elbűvölten nézett le a rókára, az pedig tovább ontotta bókjait, és tovább rimáncodott:

– Kérlek, madarak királya, te szépséges holló, énekelj nekem valamit édes hangodon!

Ilyen szívhez szóló szavaknak a holló már nem tudott ellenállni.

Kis torokköszörülés után kítátotta a csőrét, és rázendített rikácsoló és fűrészelő hangján. A sajt pedig egyenesen a róka szájába pottyant.

– Jaj, de megdolgoztam érte! – vigyorgott a ravaszdi, és mohón ette a sajtot.

Végül megnyalta a szája szélét, és fölényesen felszólt a döbönt hollónak:

– Te tökfej! A legcsúnyább madár vagy, akit életemben láttam. A hangod pedig egyszerűen elviselhetetlen. S ráadásul hiszékeny, buta jószág vagy. De köszönet a sajtért!

S azzal elégedetten elballagott.

Boldizsár Ildikó átdolgozása

A mezei egér és a házi egér

magyar népmese

A szegény mezei egér megunta, hogy a mezőn alig talál ennivalót magának.

– Hej – sóhajtozott magában –, mennyivel jobb dolga van a házi egérnek! Eső, szél, hideg nem sanyargatja. Nem is éhezik, mert mindig jut neki valami morzsa.

Addig kesergett, sóhajtozott, hogy egyszer rászánta magát a nagy utazásra. Elhatározta, hogy meglátogatja a házi egeret, és ott is marad nála néhány hónapig. Meg sem állott, míg a faluba nem ért. Ott betért egy házhoz. A házi egér éppen szundikált a jó melegben.

– Adjon isten jó napot, házi egér! – köszönt a mezei egér.

– Neked is, mezei egér! Hát te miért jöttél ide?

– Fogadj be engem néhány hónapra. Keserves az élet a mezőn. Sokat kell ázni-fázni, sanyarogni.

A házi egér nevetve mondta:

– Elhiszem neked, mezei egér, de ne hidd, hogy nekem jó dolgom van. Sokat éhezem én is. De tudod mit? Eredj a padlásra, a herceg biztosan szorít majd neked helyet maga mellett.

– Milyen herceg? – kérdezte csodálkozva a mezei egér. – Hát te hercegekkel élsz egy fedél alatt?

– No, csak menj, és nézd meg, miféle herceg az! – mondta gonoszul a házi egér.

Felment a mezei egér a padlásra, hát csakugyan ott heverészett egy szép bundás állat a jó melegben. Nem volt az a herceg más, mint a macska. A mezei egér illendően akarta köszönteni. Farkincájával megcsiklandozta a macska orrát, aki dühösen vetette magát az egérre.

A mezei egér alig tudott elmenekülni. Amikor végre hazatért, sosem vágyott többé a házi egérhez.

Tartalom

A róka és a gólya lakomája (<i>magyar népmese</i>)	5
A róka meg a holló (<i>La Fontaine nyomán – Boldizsár Ildikó átdolgozása</i>)	8
A mezei egér és a házi egér (<i>magyar népmese</i>)	11
BENEDEK ELEK: Az egerek gyűlése	13
A róka meg a sajt (<i>magyar népmese</i>)	16
A róka meg a macska (<i>Jacob és Wilhelm Grimm – Adamik Lajos fordítása</i>)	19
A nyúl meg a krokodilok (<i>japán népmese – Boldizsár Ildikó átdolgozása</i>)	21
A nyúl, a bálna meg az elefánt (<i>arab népmese – Rab Zsuzsa átdolgozása</i>)	25
A teknős az óriás ellen (<i>tupi népmese – Lovász Andrea átdolgozása</i>)	31
A szúnyog meg a ló (<i>észti népmese – Rab Zsuzsa átdolgozása</i>)	34
A szürke ló (<i>magyar népmese</i>)	38
A három kiskecske (<i>magyar népmese</i>)	42
A farkas lakodalomba megy (<i>cseremiszi népmese – Lovász Andrea átdolgozása</i>)	44
A róka meg a nyúl (<i>német népmese – Rab Zsuzsa átdolgozása</i>)	49

A kakas és a búza (<i>arab népmese – Prileszky Csilla átdolgozása</i>)	53
A furfangos nyúl meg a buta oroszlán (<i>etiópai népmese – Rab Zsuzsa átdolgozása</i>)	57
A Tücsök és az Egérke lakodalma (<i>francia népmese – Bartócz Ilona átdolgozása</i>)	63
A pávatollakkal ékeskedő szarka (<i>La Fontaine nyomán – Boldizsár Ildikó átdolgozása</i>)	66
Rókáné komámasszony fülönfüggője (<i>román népmese – Boldizsár Ildikó átdolgozása</i>)	70
Az ökörszem és a medve (<i>magyar népmese</i>)	72
A szél ítélete (<i>etiópai népmese – Rab Zsuzsa átdolgozása</i>)	77
ZELK ZOLTÁN: Az állatok iskolája	83
A makacs kiselefánt (<i>afrikai népmese – E. Gábor Éva átdolgozása</i>)	86
Boldog akar lenni (<i>svájci népmese – Boldizsár Ildikó átdolgozása</i>)	90
Hétéveske (<i>lengyel mese – Kerényi Grácia átdolgozása</i>)	95
A hercegkisasszony (<i>holland népmese – Lovász Andrea átdolgozása</i>)	101
A két jóbarát (<i>brazil népmese – Dornbach Mária átdolgozása</i>)	107
A csudaállatok (<i>magyar népmese</i>)	111
A hű sólyom (<i>indiai népmese – Boldizsár Ildikó átdolgozása</i>)	115
A kerek kő (<i>magyar népmese</i>)	118
Aranykezű (<i>baskír népmese – Boldizsár Ildikó átdolgozása</i>)	127
Három arany nyílvessző (<i>magyar népmese</i>)	133
A szív igaza (<i>indonéz népmese – Boldizsár Ildikó átdolgozása</i>)	138